

ΑΡΙΘΜΟΣ 4 ΣΑΥ/2024

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη απόδουλωμένη σημασία και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. 08/04/2024 12:24:46 EEST, Η Γραμματέας: GEORGIOS PARASYRIS

(αριθμός κατάθεσης αγωγής: 18.067/220/2023)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ  
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ  
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ΤΟ ΓΑΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από το Δικαστή [REDACTED], Πρόεδρο Πρωτοδικών, ο οποίος ορίσθηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών και από τη Γραμματέα [REDACTED]

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 1η Απριλίου 2024, για να δικάσει την αγωγή, με αντικείμενο τη συμμετοχή στα αποκτήματα, μεταξύ:

ΕΝΑΓΟΥΣΑ: [REDACTED] κάτοικος [REDACTED] Αττικής, επί της οδού [REDACTED] (Α.Φ.Μ. [REDACTED]) που παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίου της δικηγόρου του Δ.Σ. Αθηνών, Κωνσταντία Ζαρκαδούλας (Α.Μ. 26.733), η οποία κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις και προκατέβαλε τις εισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 61 παρ. 1 και 2 του Ν. 4194/2013.

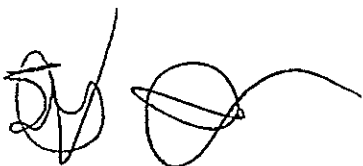
ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΣ: [REDACTED] κάτοικος [REDACTED] Αττικής, επί της οδού [REDACTED], που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Δ.Σ. Αθηνών, Γεωργίου [REDACTED] ο οποίος κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις και προκατέβαλε τις εισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 61 παρ. 1 και 2 του Ν. 4194/2013.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 13-02-2023 αγωγή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό κατάθεσης δικογράφου [REDACTED] 02-2023, γράφτηκε στο πινάκιο και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 18-09-2023, όταν και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης, μετά την εκφώνησή της από το σχετικό πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται ανωτέρω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ  
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1400 παρ. 1 ΑΚ: «Αν ο γάμος λυθεί ή ακυρωθεί και η περιουσία του ενός συζύγου έχει, αφότου τελέσθηκε ο γάμος, αυξηθεί, ο άλλος σύζυγος, εφόσον συνέβαλε με οποιονδήποτε τρόπο στην αύξηση αυτή, δικαιούται να απαιτήσει την απόδοση του μέρους της αύξησης το οποίο προέρχεται από τη δική του συμβολή. Τεκμαίρεται ότι η συμβολή αυτή ανέρχεται στο 1/3 της αύξησης, εκτός αν αποδειχθεί μεγαλύτερη ή μικρότερη ή καμία συμβολή». Από την ανωτέρω διάταξη προκύπτει ότι προϋποθέσεις της αξίωσης του συζύγου προς συμμετοχή στα αποκτήματα του άλλου είναι: α) η λύση ή ακύρωση του γάμου ή, κατ' ανάλογη εφαρμογή, η συμπλήρωση τριετούς διαστάσεως των συζύγων, β) η αύξηση της περιουσίας του υπόχρεου αφότου τελέσθηκε ο γάμος και γ) η συμβολή με οποιονδήποτε τρόπο του δικαιούχου συζύγου, η οποία δεν θα επιτυγχανόταν χωρίς αυτήν. Για την τελευταία είναι αναγκαίο να προσδιορίζεται τόσο στην αγωγή, όσο και στην απόφαση το είδος της συμβολής, η αξία της και ο αιτιώδης σύνδεσμος αυτής με την αύξηση της περιουσίας του υπόχρεου. Η συμβολή δε, του δικαιούχου στην αύξηση της περιουσίας του υπόχρεου μπορεί να συνίσταται, όχι μόνο στην παροχή κεφαλαίου με οποιαδήποτε μορφή, αλλά και στην παροχή υπηρεσιών, αποτιμωμένων σε χρήμα, ακόμη και υπηρεσιών, που παρέχονται στο συζυγικό οίκο, όταν και κατά το μέτρο που αυτές δεν επιβάλλονται από την, κατά τα άρθρα 1389 και 1390 ΑΚ, υποχρέωση συνεισφοράς στην αντιμετώπιση των οικογενειακών αναγκών. Έτσι, είναι αναγκαία η χρηματική αποτίμηση στην αγωγή των υπηρεσιών αυτών μόνο κατά το μέρος που αυτές υπερβαίνουν το μέτρο το επιβαλλόμενο από την υποχρέωση συμβολής στις οικογενειακές ανάγκες. Η χρηματική αποτίμηση των υπηρεσιών αυτών του δικαιούχου συζύγου, όταν και κατά το μέτρο που δεν επιβάλλονται από την κατά τα άρθρα 1389 και 1390 ΑΚ υποχρέωση συνεισφοράς στην αντιμετώπιση των οικογενειακών αναγκών, μπορεί να προκύπτει και από την χρηματική αξία ενός υποθετικού εισοδήματος, που ο δικαιούχος θα αποκόμιζε αν, αντί για τις υπηρεσίες αυτές, ασκούσε ορισμένη επαγγελματική δραστηριότητα, στην οποία θα μπορούσε να επιδοθεί και την οποία θυσίασε για χάρη της οικογένειας. Τα ανωτέρω ισχύουν όταν η αξίωση συμμετοχής



στα αποκτήματα, έχει ως βάση την πραγματική συμβολή του δικαιούχου συζύγου στην αύξηση της περιουσίας του άλλου. Όταν, όμως, η αξίωση στηρίζεται στην τεκμαρτή συμβολή, τότε μοναδική προϋπόθεση έχει την επαύξηση της περιουσίας του υπόχρεου συζύγου κατά τη διάρκεια του γάμου, την οποίαν και μόνον ο δικαιούχος οφείλει να επικαλεστεί και να αποδείξει, οπότε η συμβολή του τεκμαίρεται ότι ανέρχεται στο 1/3 της περιουσιακής επαύξησης. Άρα στην περίπτωση αυτή, ο δικαιούχος σύζυγος δε βαρύνεται με την επίκληση και απόδειξη ούτε της συμβολής του καθεαυτής, ούτε του ποσοστού της, επομένως, δε, ούτε του ποσού της οφειλόμενης συνεισφοράς του, αν έχει συμβάλει με παροχές που συνιστούν εκπλήρωση της υποχρεώσεως για συνεισφορά στις ανάγκες της οικογένειας (ΑΠ 362/2022, ΑΠ 1550/2018, ΑΠ 438/2007, ΑΠ 3/2003 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «Νόμος», ΑΠ 76/1997, ΝοΒ 46.780). Περαιτέρω, η αξίωση του κάθε συζύγου προς συμμετοχή στα αποκτήματα του άλλου είναι κατ' αρχήν χρηματική ενοχή, αντικείμενο της οποίας αποτελεί η χρηματική αποτίμηση της περιουσιακής αύξησης του υπόχρεου συζύγου, που προέρχεται από τη συμβολή, άμεση ή έμμεση του δικαιούχου. Ως αύξηση νοείται όχι μια συγκεκριμένη κτήση, αλλά η διαφορά που υπάρχει στην περιουσιακή κατάσταση του υπόχρεου σε δύο διαφορετικά χρονικά σημεία, ήτοι κατά την τέλεση του γάμου και κατά το χρόνο που γεννιέται η αξίωση για συμμετοχή στα αποκτήματα με βάση τις §§ 1 και 2 του άρθρου 1400 ΑΚ. Από τη σύγκριση της αξίας αυτών, αναγόμενες σε τιμές του χρόνου γέννησης της αξίωσης, θα κριθεί αν υπάρχει περιουσιακή αύξηση του ενός συζύγου που να δικαιολογεί την αξίωση του άλλου για συμμετοχή στα αποκτήματα. Για τον υπολογισμό της τελικής περιουσίας, με την έννοια του καθορισμού των περιουσιακών στοιχείων που την αποτελούν, κρίσιμος χρόνος θεωρείται στη περίπτωση λύσης ή ακύρωσης του γάμου με δικαστική απόφαση, ο χρόνος κατά τον οποίο η απόφαση αυτή έγινε αμετάκλητη, και στην περίπτωση της τριετούς διάρκειας (κατά την οποία προϋποτίθεται ότι ο γάμος δεν έχει ακόμη λυθεί ή ακυρωθεί), κρίσιμος είναι ο χρόνος της άσκησης της αγωγής (ΑΠ 1092/2021, ΑΠ 182/2021, ΑΠ 140/2021, ΑΠ 492/2017 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «Νόμος»), καθόσον για τη γέννηση της αξίωσης αυτής δεν ορίζεται από το νόμο συγκεκριμένη χρονική αφετηρία, αφού αρκεί να έχει διαρρέσει η διάρκεια των συζύγων περισσότερο από τρία χρόνια (ΑΠ 955/2022, ΑΠ 350/2020, ΑΠ 1956/2013, ΑΠ 1250/2010, ΑΠ 546/2009 Τράπεζα

Νομικών Πληροφοριών «Νόμος»). Κατά το χρόνο γέννησης της αξίωσης απαιτείται να διατηρείται η αύξηση της περιουσίας που έγινε με τη συμβολή του δικαιούχου συζύγου (ΑΠ 182/2021, ΑΠ 101/2020, ΑΠ 1550/2018 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «Νόμος»). Συνακόλουθα τούτων, δεν περιλαμβάνονται στην τελική περιουσία στοιχεία που αποκτήθηκαν μεν κατά τη διάρκεια του γάμου, αλλά στη συνέχεια εκποιήθηκαν πριν από τη λύση ή την ακύρωσή του ή τη συμπλήρωση τριετούς διάστασης, εκτός αν το περιουσιακό αντικείμενο, στην απόκτηση του οποίου συνέβαλε και ο άλλος σύζυγος, έχει εκποιηθεί και στη θέση του έχει υποκατασταθεί κάποιο άλλο, που σώζεται κατά τη λύση ή ακύρωση του γάμου ή τη συμπλήρωση τριετούς διάστασης, οπότε η σχετική αξίωση του δικαιούχου μετατίθεται σ' αυτό (ΑΠ 1295/2017 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «Νόμος»). Για την περαιτέρω αναγωγή σε χρήμα των περιουσιακών αυτών στοιχείων, δηλαδή για την εξεύρεση της αξίας τους σε χρήμα, κρίσιμος, σε κάθε περίπτωση, είναι ο χρόνος παροχής της έννομης προστασίας και ειδικότερα εκείνος της άσκησης της αγωγής (ΑΠ 1284/2021, ΑΠ 526/2015, ΑΠ 1029/2013 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «Νόμος»). Αν, όμως, ο υπόχρεος δεν είχε καθόλου περιουσία κατά την τέλεση του γάμου και η αξίωση του «αποκτήματος» περιορίζεται και επικεντρώνεται επί συγκεκριμένου ή συγκεκριμένων περιουσιακών αντικειμένων, τότε δεν χρειάζεται ο κατά τα άνω προσδιορισμός, αποτίμηση και αναγωγή της αξίας της αρχικής και τελικής περιουσίας (ΑΠ 477/2005 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «Νόμος»). Περαιτέρω, για το στοιχείο της αύξησης λαμβάνεται υπόψη το σύνολο της περιουσιακής κατάστασης του υπόχρεου, ώστε, από τη σύγκριση της περιουσιακής κατάστασης στο χρονικό σημείο της τέλεσης του γάμου (αρχική περιουσία) με την υπάρχουσα στο χρονικό σημείο που γεννάται η αξίωση (τελική περιουσία), να προκύπτει αύξηση. Η τελευταία, δεν αποκλείεται να ξεκινά με την αγωγή από μία μόνο ή περισσότερες μεν αλλά συγκεκριμένες κτήσεις του υπόχρεου, οπότε η συμβολή του ενάγοντος υπολογίζεται με βάση την τελική αξία τούτων. Η τυχόν ύπαρξη αρχικής περιουσίας ή στοιχείων που την διαφοροποιούν, δεν αποτελεί στοιχείο της ιστορικής βάσης της αγωγής του άρθρου 1400 ΑΚ, αλλά βάση καταλυτικής ένστασης, που προβάλλεται από τον εναγόμενο, για να είναι δε ορισμένη πρέπει να περιέχει ακριβή περιγραφή των επιμέρους στοιχείων της αρχικής περιουσίας και αποτίμηση της αξίας ενός εκάστου και μάλιστα με τις τιμές του χρόνου κατά τον οποίο αποτιμάται και η τελική



περιουσία, ώστε να είναι δυνατή η αφαίρεση της πρώτης από τη δεύτερη (ΑΠ 430/2002, ΝοΒ 50. 1865, ΕφΑθ 10978/1995 και 1/1995, ΕλλΔνη 37. 1385 και 1615 αντιστοιχα). Ο δικαιούχος σύζυγος θα πρέπει επιπλέον να αποδείξει την τελική περιουσία, από τι αποτελείται και ποια είναι η αξία της ενώ το παθητικό της περιουσίας αυτής (χρέη ανεξόφλητα δάνεια κ.λπ), ποιο και πόσο είναι θα πρέπει να αποδείξει ο εναγόμενος. Ο τελευταίος περαιτέρω, ως υπόχρεος σύζυγος, του οποίου η περιουσία αυξήθηκε με τη συμβολή του ενάγοντος συζύγου, μπορεί να προβάλλει, μεταξύ άλλων, ότι η συμβολή του ενάγοντος ήταν κάτω από το ένα τρίτο ή ότι δεν υπάρχει καμία συμβολή. Για να γίνει όμως δεκτή η ανυπαρξία συμβολής που αποκλείει την αξίωση συμμετοχής στα αποκτήματα θα πρέπει ο εναγόμενος σύζυγος να επικαλεσθεί και αποδείξει ότι ο δικαιούχος της αξίωσης συμμετοχής σύζυγος είτε δεν μπορούσε εκ των πραγμάτων είτε δεν ήθελε να συμβάλει και ότι η επαύξηση της περιουσίας οφείλεται μόνο σ' αυτόν. Ο ισχυρισμός αυτός του εναγομένου, ενόψει του ότι το καθιερούμενο από το άρθρο 1400 ΑΚ τεκμήριο της συμβολής συμμετοχής στα αποκτήματα κατά το 1/3 ενεργεί και ως προς τους δύο συζύγους, ο δε ενάγων, έστω και αν δεν αποδείξει τη δική του συμβολή, θα δικαιούται οπωσδήποτε το 1/3 της αύξησης της περιουσίας του εναγομένου, συνιστά, ως προς την απόκρουση του τεκμηρίου, ένσταση (ΑΠ 1566/2012, ΑΠ 460/2009 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «Νόμος», ΕφΘεσ 1447/2021 Αρμ 2022. 1593). Με τη διάταξη αυτή δεν καθιερώνεται ιδιαίτερος τρόπος υπολογισμού της αξίωσης σε σχέση με το ποσοστό του τεκμηρίου, αλλά απλώς γίνεται κατανομή του βάρους της απόδειξης με βάση μαχητό τεκμήριο, ενώ η αξίωση συμμετοχής στην επαύξηση της περιουσίας του υπόχρεου συζύγου είναι μία και ενιαία, οποιοδήποτε ποσοστό, μεγαλύτερο ή μικρότερο του τεκμαιρομένου, συμμετοχής και αν ζητά με την αγωγή ο δικαιούχος σύζυγος. Συνεπώς, εάν ο ενάγων ζητήσει με την αγωγή του μεγαλύτερο του τεκμαιρομένου ποσοστό και καμιά πραγματική συμβολή του, με τους τρόπους και κατά την αξία που εκθέτει στην αγωγή δεν μπόρεσε να αποδείξει, η αγωγή δεν απορρίπτεται εξ ολοκλήρου, αλλά μόνο κατά το πλεόν του ενός τρίτου ποσοστό της αύξησης της περιουσίας του εναγομένου, ενώ, κατά το αντίστοιχο με το ένα τρίτο ποσό, που καλύπτεται από το τεκμήριο, γίνεται δεκτή, εφόσον ο εναγόμενος δεν επικαλέστηκε ή αν επικαλέστηκε και δεν απέδειξε ότι η συμβολή του ενάγοντα στην αύξηση της περιουσίας αυτού (εναγομένου) είναι μηδενική ή σε μικρότερο ποσοστό (ΑΠ

156/2010, ΑΠ 164/2010 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «Νόμος», Ι. Κατράς, Αγωγές Αστικού Κώδικα και Ενστάσεις, 2010, § 124, Ε2, σελ. 1193, Κ. Παπαδόπουλος, Αγωγές Οικογενειακού Δικαίου, том. Α', 2001, § 289, σελ. 381, Β. Βαθρακοκοίλης, Το Νέο Οικογενειακό Δίκαιο, Β', εκδ. 2000, άρθρο 1400, αρ. 13 και 20).

Με την υπό κρίση αγωγή της η ενάγουσα εκθέτει ότι με τον εναγόμενο τέλεσαν νόμιμο πολιτικό γάμο στις [REDACTED] στην τοπική κοινότητα [REDACTED] (τέως Δήμου [REDACTED] στο [REDACTED] ο οποίος ιερολογήθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου [REDACTED] από τον οποίο απέκτησαν δύο (2) τέκνα, τον [REDACTED] που γεννήθηκε στις [REDACTED] και τον [REDACTED] που γεννήθηκε στις [REDACTED]. Ότι ο γάμος τους δεν κύλησε ομαλά με συνέπεια να διασπαστεί στις 27 [REDACTED] και να λυθεί με την υπ' αριθ. 1.011/20-12-2019 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου [REDACTED] η οποία κατέστη αμετάκλητη στις 9 Οκτωβρίου 2020. Ότι κατά την τέλεση του γάμου τους ο εναγόμενος διέθετε α) το 50% εξ αδιαιρέτου ενός ΙΧΕ αυτοκινήτου μάρκας [REDACTED] αξίας κατά την ημερομηνία τέλεσης του γάμου 23.000 ευρώ, ενώ το υπόλοιπο 50% άνηκε για καθαρά τυπικούς λόγους στον πατέρα του εναγόμενου, β) το 50% εξ αδιαιρέτου ενός οικοπέδου 644,20 τ.μ. στην [REDACTED] εκτιμώμενης αξίας 19.822,94 ευρώ και του δικού του μεριδίου 19.822,94 ευρώ, γ) το 60% εξ αδιαιρέτου οικοπέδου 430,02 τετραγωνικών μέτρων, συνολικής αξίας 9,362,17 ευρώ και του δικού του μεριδίου 5.617,30 ευρώ, και συνολικά δηλαδή διέθετε περιουσιακά στοιχεία 48.440,24 ευρώ. Ότι κατά τη διάρκεια του γάμου τους ο εναγόμενος εργάζονταν ως αξιωματικός του εμπορικού ναυτικού και μπάρακαρε κάθε έτος για χρονικό διάστημα έξι έως εννέα μηνών. Ότι τα εισοδήματα του κατ' έτος ήταν τα ακόλουθα: α) το έτος 2008 ποσό [REDACTED], β) το έτος 2009 ποσό [REDACTED], γ) το έτος 2010 ποσό [REDACTED] δ) το έτος 2011 ποσό [REDACTED] ε) το έτος 2012 [REDACTED] στ) το έτος 2013 ποσό [REDACTED] ζ) το έτος 2014 ποσό [REDACTED] η) το έτος 2015 [REDACTED] ευρώ, θ) το έτος 2016 π [REDACTED] ι) το έτος 2017 ποσό [REDACTED] ια) το έτος 2018 π [REDACTED] β) το έτος 2019 ποσό [REDACTED] ιγ) το έτος 2020 ποσό [REDACTED]. Ότι συνολικά από την τέλεση του γάμου τους μέχρι τη λύση του με αμετάκλητη δικαστική απόφαση το έτος 2020, το συνολικό εισόδημα που εισέπραξε από

την εργασία του ως ναυτικός, εργασία που εκτελούσε απερίσπαστος από τις υποχρεώσεις της οικογένειας και του κοινού τους βίου λόγω της δικής της απασχόλησης με το σύνολο των υποχρεώσεων του σπιτιού και την ανατροφή των παιδιών τους ανέρχονταν στο ποσό των 864.167,45 ευρώ. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι κατά τη διάρκεια του γάμου τους ξεκίνησε το έτος 2008 η ανέγερση οριζοντίου ιδιοκτησίας επί του ακινήτου του εναγόμενου [REDACTED] ανέγερση που ολοκληρώθηκε το έτος 2010, κόστισε 200.000 ευρώ, με αποτέλεσμα να καταστεί κύριος 100% μιας ισογείου κατοικίας 137,06 τ.μ. συνολικής, κατά την έγερση της αγωγής αντικειμενικής αξίας 67.998,89 ευρώ και εμπορικής 200.000 ευρώ, για την οποία έλαβαν δάνειο 50.000 ευρώ, το οποίο ήδη έχει αποπληρωθεί. Ισχυρίζεται δε ότι κατέστη επίσης ο εναγόμενος κύριος σε ποσοστό 50% εξ αδικαιρέτου μιας αποθήκης 137,06 ευρώ, με ποσοστό συνιδιοκτησίας επί του ακινήτου στην [REDACTED] 50/1000, συνολικής, κατά την έγερση της αγωγής, αντικειμενικής αξίας 18.348,91 ευρώ, και αξίας του μεριδίου του 9.174,46 ευρώ. Ότι το έτος 2012 αγόρασε ο εναγόμενος μια μεταχειρισμένη μηχανή έναντι 5.000 ευρώ, την οποία πούλησε το έτος 2019 μαζί με το αυτοκίνητο [REDACTED] περιουσιακά στοιχεία δηλαδή που δεν σώζονται σήμερα, αλλά από την πώληση τους έχει εξοικονομήσει τουλάχιστον το ποσό των 10.000 ευρώ για το αυτοκίνητο και 1.000 ευρώ για την μηχανή, ενώ το έτος 2018 αγόρασε ένα μεταχειρισμένο αυτοκίνητο αξίας 8.510 ευρώ, αυτοκίνητο που σώζεται κατά την αμετάκλητη λύση του γάμου τους, και το οποίο κατά την έγερση της αγωγής είχε αξία 4.000 ευρώ. Ότι την 01-03-2018 δύο μόλις ημέρες μετά την ανακοίνωση του εναγόμενου ότι θέλει να χωρίσουν απέσπασε από το κοινό οικογενειακό τους λογαριασμό το ποσό των 15.500 ευρώ, το οποίο και αποκόμισε. Τέλος, ότι τον Μάρτιο του 2019 μίσθωσε χωρίς τήρηση τύπου – μισθωτήριο το ακίνητο κυριότητας του στην [REDACTED] καθώς και την αποθήκη αυτού έναντι μηνιαίου μισθώματος τετρακοσίων (400) ευρώ, αποκομίζοντας μέχρι και την ημερομηνία που κατέστη αμετάκλητη η απόφαση λύσης του γάμου, το ποσό των 8.000 ευρώ. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό ισχυρίζεται ότι η επαύξηση της περιουσίας του εναγομένου ανέρχεται στο ποσό των 864.167,45 ευρώ από το εισόδημα λόγω της εργασίας του, το ποσό των 200.000 ευρώ από την αξία της ανεγερθείσας ιδιοκτησίας του (ακίνητο και αποθήκη), 11.000 ευρώ από την πώληση της μηχανής και του αυτοκινήτου, 4.500 ευρώ από την αξία του αυτοκινήτου

που αγόρασε το έτος 2018, 15.500 ευρώ που απέσπασε από την Alpha Bank, 8.000 ευρώ που εξοικονόμησε από τη μίσθωση του ακινήτου του, συνολικά δηλαδή 1.103.167,45 ευρώ, από την οποία πρέπει να αφαιρεθεί η αρχική του περιουσία του (48.440,24 ευρώ), συνολικά δηλαδή η επαύξηση της περιουσίας του ανέρχεται στο ποσό των 1.054.727,21 ευρώ. Ότι η ίδια συνέβαλε στην επαύξηση της περιουσίας του, καθώς ενώ είχε προσληφθεί ως ωρομίσθια καθηγήτρια μουσικής αποφοίτων ωδείων, ο εναγόμενος την απέτρεψε να αποδεχτεί το διορισμό της για να ασχοληθεί αποκλειστικά με την ανατροφή τέκνων τους, όπως και η ίδια δέχτηκε, και έκτοτε ασχολήθηκε αποκλειστικά με το σύνολο των υποχρεώσεων της λειτουργίας του συζυγικού οίκου και την ανατροφή των τέκνων τους, και με τον τρόπο αυτό ο εναγόμενος απερίσπαστος μπορούσε να απουσιάζει για την εργασία του για διάστημα οκτώ (8) μηνών εκάστου έτους, ενώ επιπρόσθετα επέβλεπε και τις εργασίες ανοικοδόμησης της οικίας [REDACTED]. Ισχυρίζεται δε ότι η συμβολή της ανέρχεται στο 1/3, ως η εκ του νόμου τεκμαιρόμενη συμβολή της στην αύξηση αυτή, δηλαδή στο ποσό των 351.575,73 ευρώ, που αντιστοιχεί στο 1/3 της περιουσιακής αύξησης. Με βάση το παραπάνω ιστορικό ζητεί, κατόπιν παραδεκτής μετατροπής του αιτήματός της σε αναγνωριστικό, και ταυτόχρονης παραίτησης από το αίτημα για αναγνώριση της συμβολής της στην επαύξηση της περιουσίας του εναγόμενου σε ποσοστό 1/3 και για κήρυξη της απόφασης ως προσωρινά εκτελεστής με προφορική δήλωση του πληρεξούσιου Δικηγόρου της στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, που επαναλαμβάνεται στις νομότυπα κατατεθειμένες προτάσεις της (αρθ. 223 και 295 παρ. 1 εδ. β' ΚΠολΔ), να αναγνωριστεί ότι ο εναγόμενος υποχρεούται να της καταβάλει το ποσό των 351.575,73 ευρώ που αντιστοιχεί στη συμβολή της σε ποσοστό 1/3 επί της επαύξησης της περιουσίας του εναγόμενου, ποσού 1.054.727,21 ευρώ, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής μέχρι και την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση της, καθώς και να καταδικασθεί ο εναγόμενος στη δικαστική της δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αγωγή παραδεκτως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρ. 17 παρ. 2 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρο 592 παρ. 3 περ. δ' και 22 ΚΠολΔ), και κατά την προκειμένη ειδική διαδικασία των οικογενειακών διαφορών, στην οποία υπάγονται και οι λοιπές οικογενειακές διαφορές (άρθρο 592 παρ. 3 περ. δ' ΚΠολΔ



σε συνδυασμό με άρθρα 591 έως 602 ΚΠολΔ και 610 έως 613 ΚΠολΔ). Περαιτέρω, η αγωγή είναι ορισμένη ως προς τα περιουσιακά στοιχεία της ισόγειας κατοικίας, της αποθήκης, και του αυτοκινήτου που αγόρασε το 2018 που η ενάγουσα αναφέρει ότι σώζονται κατά την έγερση της αγωγής της, παρά τα όσα αντίθετα ισχυρίζεται ο εναγόμενος, καθώς σύμφωνα με όσα αναφέρονται στη μείζονα πρόταση του δικανικού συλλογισμού, από τη στιγμή που αιτείται η τεκμαρτή συμβολή του 1/3, τότε μοναδική προϋπόθεση για το ορισμένο της αγωγής είναι η επαύξηση της περιουσίας του υπόχρεου συζύγου κατά τη διάρκεια του γάμου, την οποίαν και μόνον ο δικαιούχος οφείλει να επικαλεστεί και να αποδείξει, χωρίς να είναι αναγκαία η χρηματική αποτίμηση στην αγωγή των αποτιμωμένων σε χρήμα υπηρεσιών της ενάγουσας ούτε να δηλώνεται ότι αυτές υπερβαίνουν το μέτρο το επιβαλλόμενο από την υποχρέωση συμβολής στις οικογενειακές ανάγκες. Προσέτι, η αγωγή δεν είναι ορισμένη: α) ως προς τα περιουσιακά στοιχεία των εισοδημάτων από την εργασία του εναγόμενου από την τέλεση του γάμου (2008) έως και το αμετάκλητο της λύσης του (2020), καθώς η ενάγουσα παραθέτει το σύνολο των εισοδημάτων που αποκόμισε αυτός, προσθέτοντας το σύνολο τους, χωρίς να προσδιορίζει ποιο ποσό διατηρήθηκε κατά το χρόνο γέννησης της αξίωσης της (αμετάκλητης λύσης του γάμου), αφήνοντας να εννοηθεί ότι συνέβαλε στα εισοδήματα αυτά σε ποσοστό 1/3, σύμφωνα όμως με τα αναφερόμενα στη μείζονα πρόταση του δικανικού συλλογισμού, απαραίτητο στοιχείο του ορισμένου της αγωγής είναι να διατηρείται η αύξηση της περιουσίας που έγινε με τη συμβολή του δικαιούχου συζύγου, και συνεπώς δεν περιλαμβάνονται αυτά που αποκτήθηκαν μεν, αναλώθηκαν δε κατά τη διάρκεια του γάμου. Εξάλλου, η ίδια η ενάγουσα αναφέρει ότι δεν εργάζονταν και ότι τόσο η διαβίωση αυτής και των κοινών τους τέκνων, όσο και η ανέγερση της συζυγικής οικίας έγιναν με τα εισοδήματα του εναγόμενου, τα οποία και ασφαλώς αναλώνονταν εν συνόλω ή στο μεγαλύτερο μέρος τους, σε κανένα δε σημείο της αγωγής δεν αναφέρει ότι τα εισοδήματα αυτά και ποιο μέρος τους σώζονται κατά το χρόνο γέννησης της αξίωσης της. β) Για την εξοικονόμηση ποσού 11.000 ευρώ από την πώληση του αυτοκινήτου [REDACTED] και της μηχανής [REDACTED] που πούλησε, την εξοικονόμηση ποσού 15.500 ευρώ που απέσπασε από τον κοινό λογαριασμό στην Alpha Bank και το ποσό των 8.000 ευρώ από τη μίσθωση του ακινήτου στην [REDACTED] καθώς σε κανένα σημείο της αγωγής της δεν αναφέρει

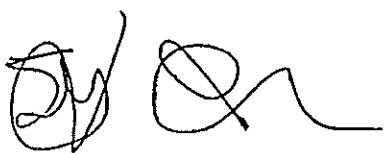
ότι τα ποσά αυτά σώζονται και σε τι μέγεθος κατά το χρόνο γέννησης της αξίωσης της, η απλή δεν αναφορά σε εξοικονόμηση και σε απόκτηση εισοδημάτων κατά τη διάρκεια του γάμου δεν επαρκεί για το ορισμένο εάν δεν γίνεται αναφορά ότι αυτά σώζονται. Η αγωγή είναι νόμιμη, σύμφωνα με όσα αναφέρονται εκτενώς στην πρώτη μείζονα πρόταση του δικανικού συλλογισμού, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 345, 346, 1400 ΑΚ, 68, 70, 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ. Περαιτέρω, για το παραδεκτό της συζήτησης της κρινόμενης αγωγής, προσκομίζονται α) το κατ' άρθρο 3 § 2 Ν. 4640/2019, προηγούμενο της άσκησης της αγωγής, από 10-02-2023 ενημερωτικό έγγραφο για τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση, υπογεγραμμένο από την ίδια και τον πληρεξούσιο δικηγόρο με μνεία στο ενημερωτικό έντυπο αυτό της ενημέρωσης της ενάγουσας για την υποχρέωση προσφυγής στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης και β) το, κατ' άρθρο 7 § 4 Ν. 4640/2019, από 30-06-2023 πρακτικό περάτωσης της παραπάνω υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας, υπογεγραμμένο από τη διαμεσολαβήτρια, Γεωργία – [redacted] και όλους τους συμμετέχοντες, καθόσον πρόκειται για αστική υφιστάμενη διαφορά, τα διάδικα μέρη έχουν την εξουσία να διαθέσουν το αντικείμενο αυτής, κατά τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου, και μάλιστα για οικογενειακή διαφορά, του άρθρου 6 παρ. 1 εδ. α Ν. 4640/2019, για την οποία προβλέπεται υποχρέωση προσφυγής στην αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης. Συνεπώς, η υπό κρίση αγωγή, κατά το μέρος της που κρίθηκε νόμιμο και ορισμένο, πρέπει να ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, αφού λόγω της τροπής του αιτήματος της σε αναγνωριστικό δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου.

Ο εναγόμενος, με τις νομότυπα και εμπρόθεσμα κατατεθειμένες προτάσεις του, καταρχήν, συνομολογεί την τέλεση του γάμου τους, καθώς και τη λύση του γάμου με διαζύγιο, αλλά και το χρόνο που απόφαση λύσης του γάμου κατέστη αμετάκλητη. Με προφορική δήλωση του πληρεξούσιου Δικηγόρου του στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά και επαναλαμβάνεται στις νομότυπα κατατεθειμένες προτάσεις του ισχυρίζεται ότι η αγωγή ασκήθηκε μετά την παρέλευση διετίας από την αμετάκλητη λύση του γάμου. Ο ισχυρισμός αυτός αποτελεί ένσταση παραγραφής και είναι νόμιμος σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1401 εδ. γ' ΑΚ, πρέπει όμως να απορριφθεί, καθώς η αγωγή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα, καθώς και μεν η αμετάκλητη λύση του γάμου



επήλθε στις 09-10-2020 και η αγωγή κατατέθηκε στις 15-02-2023 και επιδόθηκε στις 17-02-2023 (βλ. την υπ' αριθ. 4.355B'/17-02-2023 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, ήτοι μετά την παρέλευση δύο (2) ετών από τη λύση του γάμου, πλην όμως λόγω των διατάξεων εκτάκτων μέτρων αντιμετώπισης της πανδημίας επήλθαν οι ακόλουθες αναστολές στις νόμιμες και δικονομικές προθεσμίες παραγραφών κατά το διάστημα από 07-11-2020 έως και 05-04-2021, σύμφωνα 1) με το ΦΕΚ Β/4.899/06-11-2020, Αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 71.342 για το διάστημα 07-11-2020 έως και 30-11-2020, 2) ΦΕΚ Β/5255/28-11-2020 Αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 76.629 για το διάστημα από 30-11-2020 έως 07-12-2020, 3) ΦΕΚ Β/5.350/05-12-2020 Αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 78.363 για το διάστημα από 07-12-2020 έως 14-12-2020, 4) ΦΕΚ Β/5.486/12-12-2020 Αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 80.189 για το διάστημα από 13-12-2020 έως και 07-01-2021, 5) ΦΕΚ Β/5509/15.12.2020 Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 80588 για το διάστημα από 13-12-2020 έως και 07-01-2021, 6) ΦΕΚ Β/1/2.1.2021 Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 2 για το διάστημα από 03-01-2021 έως 11-01-2021, 7) ΦΕΚ Β/30/8.1.2021 Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 1293 για το διάστημα από 11-01-2021 έως 18-01-2021, 8) ΦΕΚ Β/89/16.1.2021 Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ.: 3060 για το διάστημα από 18-01-2021 έως 25-01-2021, 9) ΦΕΚ Β/186/23.1.2021 Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ.: 4992 για το διάστημα από 25-01-2021 έως 01-02-2021, 10) ΦΕΚ Β/341/29.1.2021 Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ.: 6877 ορθή επανάληψη για το διάστημα από 29-11-2021 έως 08-02-2021, 11) ΦΕΚ Β/454/5.2.2021 Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ.: 8378 για το διάστημα από 06-02-2021 έως 15-02-2021, 12) ΦΕΚ Β/534/10.2.2021 Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ.: 9147 για το διάστημα από 13-02-2021 έως 01-03-2021, 13) ΦΕΚ Β/793/27.2.2021 Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ.: 12693 για το διάστημα από 01-03-2021 έως 08-03-2021, 14) ΦΕΚ Β/843/3.3.2021 Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ.: 13805 για το διάστημα από 04-03-2021 έως 16-03-2021, 15) ΦΕΚ Β/895/6.3.2021 Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ.: 14453 για το διάστημα από 06-03-2021 έως 16-03-2021, 16) ΦΕΚ Β/996/13.3.2021 Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ.: 16320 για το διάστημα από 16-03-2021 έως 22-03-2021, 17) ΦΕΚ Β/1076/20.3.2021 Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ.: 17698 για το διάστημα από 30-03-2021 έως 29-03-2021, 18) ΦΕΚ Β/1194/27.3.2021 Αριθμ. Δ1α/ΓΠ.οικ.: 18877 για το διάστημα από 27-03-2021 έως 05-04-2021. Συνεπώς, η αγωγή ασκήθηκε εμπρόθεσμα εντός της διετίας από την αμετάκλητη λύση του γάμου, καθώς

επήλθε αναστολή των δικονομικών προθεσμιών για τέσσερις (4) μήνες και είκοσι οκτώ (28) ημέρες, ενώ η αγωγή ασκήθηκε δύο (2) χρόνια, τέσσερις (4) μήνες και οκτώ (8) ημέρες μετά την αμετάκλητη λύση του γάμου, γενομένης στο σημείο αυτό δεκτού του ισχυρισμού της ενάγουσας περί αναστολής της παραγραφής, η οποία συνιστά καταχρηστική ένσταση, προβαλλόμενη ως αντένσταση στην προτεινόμενη ένσταση περί συμπλήρωσης του χρόνου της παραγραφής (ΑΠ 172/2023, ΑΠ 1280/2018, ΑΠ 299/2010, ΑΠ 715/2006, ΑΠ 1569/2002) Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «Νόμος»). Περαιτέρω, αρνείται αιτιολογημένα τα πραγματικά περιστατικά που θεμελιώνουν την αγωγή, ισχυριζόμενος αφενός ότι η αξία της περιουσίας του κατά την αμετάκλητη λύση του γάμου του δεν είναι αυτή που αναφέρει η ενάγουσα, και ότι η ανοικοδόμηση της οικίας του έγινε σε ποσοστό 85% από άτυπες δωρεές χρημάτων των γονέων του, και αφετέρου, ότι η ενάγουσα, ουδεμία συμβολή είχε στην αύξηση της περιουσίας του. Ο ισχυρισμός αυτός περί μηδενικής συμβολής της ενάγουσας, προβαλλόμενος για να αποκρουστεί το μαχητό τεκμήριο του 1/3, συνιστά νόμιμη ένσταση στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 1400 ΑΚ και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν. Τέλος, με προφορική δήλωση του πληρεξούσιου Δικηγόρου του στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά και επαναλαμβάνεται στις νομότυπα κατατεθειμένες προτάσεις του ισχυρίζεται ότι η ενάγουσα ασκεί καταχρηστικά την ένδικη αγωγή, καθόσον υφίσταται μεγάλη αντιδικία μεταξύ του ήδη από το έτος 2018, κι έκτοτε επιδιώκει συστηματικά να τον εκδικηθεί σε όλα τα επίπεδα ασκώντας διάφορα ένδικα βοηθήματα επιχειρώντας να του αποσπάει όσο δυνατόν μεγαλύτερα εισοδήματα, πέρα των εύλογων και δίκαιων κατά περίπτωση, παραβιάζει τις κατά καιρούς εκδοθησόμενες δικαστικές αποφάσεις που ορίζουν τον τρόπο επικοινωνίας του με τα ανήλικα τέκνα του, ενώ λόγω του ότι έχει συνάψει σύμφωνο συμβίωσης με την νέα του σύντροφο και έχει αποκτήσει ένα νεότερο τέκνο, τρέφει η ενάγουσα ισχυρά αισθήματα ζήλειας και εκδικητικότητας σε βάρος του. Κατ' αρχάς τα περιστατικά αυτά, υποτιθέμενα αληθή, συνιστούν περαιτέρω ανάλυση της επιχειρηματολογίας με την οποία πλήττεται η γέννηση του δικαιώματος, καθώς υπονοείται κατ' ουσίαν, ότι η ενάγουσα δεν έχει το ασκούμενο δικαίωμα και θέλει να ταλαιπωρήσει τον εναγόμενο με μία αβάσιμη αγωγή. Επίσης, με την παράθεση τους δεν εισφέρεται νέο στοιχείο, για να στοιχειοθετηθεί υπέρβαση και μάλιστα προφανής των ορίων που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη



ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, όπως αυτό το οποίο ασκείται με την αγωγή, διότι οι οικονομικές επιπτώσεις σε βάρος του εναγομένου από την άσκηση του ένδικου δικαιώματος δεν συνιστούν καθ' εαυτές πρόσθετες ειδικές περιστάσεις, που απαιτείται, να προκύπτουν από την συμπεριφορά του δικαιούχου και του οφειλέτη, εν όψει των οποίων, μακροχρόνια αδράνεια του δικαιούχου σε συνδυασμό με την μετέπειτα άσκηση από αυτόν του δικαιώματος, που οδηγεί σε ανατροπή της υφιστάμενης κατάστασης, να υπερβαίνει τις προϋποθέσεις του άρθρου 281 ΑΚ (ΟΛΑΠ 8/2011, ΟΛΑΠ 11/1997, ΑΠ 1822/2022, ΑΠ 132/2017 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «Νόμος»). Συνακόλουθα, τα επικαλούμενα ως άνω πραγματικά περιστατικά και αληθή υποτιθέμενα δεν αρκούν για την θεμελίωση της προβαλλομένης ενστάσεως στη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, η οποία, είναι απορριπτέα, ως νόμω αβάσιμη, και σε κάθε περίπτωση, ως κατ' ουσίαν αβάσιμη.

Από την εκτίμηση όλων των αποδεικτικών μέσων και πιο συγκεκριμένα από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα της ενάγουσας, που εξετάσθηκε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (ο εναγόμενος δεν εξέτασε μάρτυρα), ανάμεσα στα οποία και οι υπ' αριθ. ΔΣΗ\_ΕΒ\_0016686/15-09-2023 και ΔΣΗ\_ΕΒ\_0016687/15-09-2023 ένορκες βεβαιώσεις των [REDACTED] αντίστοιχα ενώπιον της δικηγόρου [REDACTED] προσκομίζει ο εναγόμενος μετά από νόμιμη κλήτευση της αντιδίκου του (βλ. την με αριθμό 1.185Γ'/12-09-2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Πειραιώς, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, [REDACTED] από όλα τα έγγραφα που προσκομίζονται μετ' επικλήσεως νομότυπα και εμπρόθεσμα με τις προτάσεις κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο (591 περ ε' ΚΠολΔ) λαμβανομένων υπόψη είτε ως αυτοτελών αποδεικτικών μέσων είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, χωρίς όμως να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς και χωρίς η ρητή αναφορά ορισμένων να προσδίδει σ' αυτά αυξημένη αποδεικτική δύναμη σε σχέση με τα λοιπά έγγραφα για τα οποία δεν γίνεται ειδική μνεία, αφού όλα είναι ισοδύναμα και όλα ανεξαιρέτως συνεκτιμώνται για την εκφορά της δικαστικής κρίσης (ΑΠ 202/2014 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «Νόμος», ΑΠ 1628/2003, ΕλλΔ/νη 2004/723, ΑΠ 1068/2002, ΑρχΝ 2004/70), μεταξύ των οποίων και δικόγραφα και δικαστικές αποφάσεις από άλλες

προηγηθείσες, μεταξύ των διαδίκων δίκες (ΑΠ 1758/2008, ΑΠ 227/2008, ΑΠ 1590/2003, ΕφΠατρ 149/2022, ΕφΘεσ 1302/2020 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «Νόμος»), οι ψηφιακές φωτογραφίες οθόνης του κινητού όπου απεικονίζονται τα μηνύματα (sms) που αντάλλαξαν οι διάδικοι μεταξύ τους διότι ακόμη και χωρίς την τήρηση της διαδικασίας άρσης απορρήτου που προβλέπεται στο ΠΔ 47/2005 τα γραπτά μηνύματα μεταξύ των διαδίκων θα πρέπει να αντιμετωπιστούν για την ταυτότητα του νομικού λόγου, όπως οι επιστολές, αφού σε αμφότερες τις μορφές αυτού του είδους της επικοινωνίας συνυπάρχουν τα στοιχεία της αποτυπωμένης σε αναγνώσιμη μορφή επικοινωνίας από απόσταση, ενώ η μετάβαση από την κυριαρχία της επιστολής στην κυριαρχία του sms, έγινε κυρίως λόγω του εκσυγχρονισμού της διαθέσιμης τεχνολογίας, με συνέπεια να μην προσβάλλονται τα δικαιώματα της ελεύθερης επικοινωνίας και του απορρήτου, όταν προσκομίζονται από τους ίδιους τους αντίδικους και συνάμα συνομιλούντες μέσω sms στο πλαίσιο δικαστικής μεταξύ τους διένεξης (βλ ΠΠρΘεσ 13661/2019 με σχόλιο Α. Πλευρη, σε Αρμ 2021, σελ 1551 όμως και την αντίθετη θέση σε ΠΠρΘεσ 3256/2015, ΕλλΔνη 2015, σελ 1086, σημ. Ε. Στασινόπουλου), και τις φωτογραφίες που προσκομίζονται χωρίς να αμφισβητηθεί η γνησιότητά τους, πλην των από 29-08-2023 υπεύθυνων δηλώσεων του Ν. 1.599/1986 του [redacted] και των από 30-09-2023 υπεύθυνων δηλώσεων [redacted]

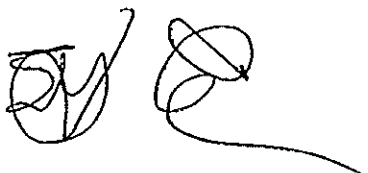
οποια έχουν εκδοθεί με σκοπό να χρησιμεύσουν στην δίκη ως αποδεικτικά μέσα, οπότε αποτελούν ανεπίτρεπτα αποδεικτικά μέσα και δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη ούτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (ΟλαΠ 8/1987 ΕλλΔνη 28. 628, ΟλαΟ 8/1987, ΑΠ 125/2022, ΑΠ 17/2021, ΑΠ 1925/2020, ΑΠ 1088/2019, ΑΠ 297/2019, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «Νόμος») και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, αποδείχθηκαν τα κάτωθι πραγματικά περιστατικά: Οι διάδικοι τέλεσαν νόμιμο πολιτικό γάμο στις 3

[redacted] 2008 στην [redacted] ο οποίος ιερολογήθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου [redacted] Από το γάμο αυτό απέκτησαν δύο (2) τέκνα, [redacted] που γεννήθηκε [redacted] και το [redacted] που γεννήθηκε στις [redacted]

[redacted] Ο γάμος τους δεν κύλησε ομαλά με συνέπεια να διασπαστεί στις 27 Φεβρουαρίου

του 2018 και να λυθεί με την υπ' αριθ. 1.011/20-12-2019 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου [REDACTED], η οποία κατέστη αμετάκλητη στις 9 Οκτωβρίου 2020, με συνέπεια κρίσιμος χρόνος για τυχόν επαύξηση της περιουσίας είναι η ανωτέρω ημεροχρονολογία. Ας σημειωθεί, ότι οι διάδικοι, ουδέποτε πριν ή κατά τη διάρκεια του γάμου τους, επέλεξαν το σύστημα της κοινοκτημοσύνης, ως τον τρόπο ρύθμισης των συνεπειών του γάμου στην περιουσιακή τους κατάσταση. Πριν από το γάμο των διαδίκων, ο εναγόμενος διέθετε: α) το 50% εξ αδιαιρέτου ενός Ι.Χ.Ε. αυτοκινήτου μάρκας [REDACTED] ενώ το υπόλοιπο 50% άνηκε στον πατέρα του εναγόμενου αξίας κατά την ημερομηνία τέλεσης του γάμου 23.000 ευρώ, και του δικού του μεριδίου 11.500 ευρώ, ο δε ισχυρισμός της ενάγουσας για τυπική μόνο συνιδιοκτησία του πατέρα του εναγόμενου ουδεμία συνέπεια έχει ως προς το ιδιοκτησιακό καθεστώς, β) το 50% εξ αδιαιρέτου ενός οικοπέδου 644,20 τ.μ. [REDACTED] εκτιμώμενης αξίας 39.645,88 ευρώ και του δικού του μεριδίου 19.822,94 ευρώ, το οποίο είχε περιέλθει σ' αυτόν δυνάμει του υπ' αριθ. 1.163/17-03-2008 συμβολαίου γονικής παροχής της συμβολαιογράφου [REDACTED] Αικατερίνης [REDACTED], νομίμως μεταγεγραμμένου, γ) το 60% εξ αδιαιρέτου οικοπέδου 430,02 τετραγωνικών μέτρων, [REDACTED] συνολικής αξίας 9,362,17 ευρώ και του δικού του μεριδίου 5.617,30 ευρώ, το οποίο είχε περιέλθει σ' αυτόν δυνάμει του υπ' αριθ. 1.163/17-03-2008 συμβολαίου γονικής παροχής της συμβολαιογράφου [REDACTED] νομίμως μεταγεγραμμένου. Στην αρχή του γάμου τους οι διάδικοι διέμεναν σε μισθωμένο διαμέρισμα στα [REDACTED] γρήγορα όμως μετακόμισαν στην οικία των γονέων του εναγόμενου στην [REDACTED]. Στο ακίνητο ιδιοκτησίας του εναγόμενου στην [REDACTED] κατά τη διάρκεια του γάμου των διαδίκων ανεγέρθηκε δυνάμει της με αριθμό 76/2008 οικοδομικής άδειας η οικογενειακή κατοικία των διαδίκων. Η ανέγερση διήρκησε μέχρι το έτος 2010, όταν και εγκαταστάθηκαν στο διαμέρισμα οι διάδικοι. Με τον τρόπο αυτό ο εναγόμενος κατέστη αποκλειστικός κύριος μιας ισογείου κατοικίας 137,06 τ.μ. και μιας αποθήκης υπογείου 137,06 τ.μ. σε ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου. Για την ανέγερση του διαμερίσματος και της αποθήκης (για το 50% της αξίας της τελευταίας) απαιτήθηκε ποσό διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ. Οι γονείς του εναγόμενου κατέβαλλαν για την ανέγερση αυτή το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ, όπως προκύπτει από τις

ένορκες βεβαιώσεις που προσκομίζει ο εναγόμενος. Εξάλλου, και ο εξετασθείς στο ακροατήριο μάρτυρας της ενάγουσας και αδελφός της, παρά το ότι η ενάγουσα στην αγωγή της εκθέτει ότι ολόκληρο το τίμημα καταβλήθηκε από δάνειο που λήφθηκε από τον εναγόμενο και από τους μισθούς, κατέθεσε ότι πράγματι οι γονείς του εναγόμενου έδωσαν χρήματα για την ανέγερση, καθώς αυτοί έκαναν τα θεμέλια, τα μπετά και το παρέδωσαν αν θυμάται καλά στο μπετά, και ότι ξέρει ότι ισχυρίζονται ο εναγόμενος και οι γονείς του ότι κατέβαλαν οι γονείς το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ, αλλά απ' ότι θυμάται το ποσό ήταν μικρότερο, χωρίς να προσδιορίζει αυτό βέβαια. Πέραν του ποσού που έδωσαν οι γονείς του εναγόμενου, το οποίο πρέπει να καταλογιστεί ως άτυπη δωρεά προς αυτόν, το υπόλοιπο τίμημα πράγματι καταβλήθηκε από δάνειο που λήφθηκε στις 14-12-2009 από την [REDACTED] ποσού 42.000 ευρώ στο όνομα του εναγόμενου με εγγυήτρια την ενάγουσα, έτερο δάνειο από την [REDACTED] Τράπεζα που λήφθηκε στις 16-11-2012 ποσού 5.381,30 ευρώ, δάνεια τα οποία εξοφλήθηκαν και από τους μισθούς του εναγόμενου. Ο ισχυρισμός του εναγόμενου ότι η αξία της οικίας που ανεγέρθηκε δεν ξεπερνά το ποσό των πενήντα χιλιάδων (55.000) ευρώ, όπως προκύπτει από την εκκαθάριση φόρου ΕΝΦΙΑ των ετών 2020, 2021 και 2022, δεν γίνεται δεκτός, αφενός διότι η αξία αυτή αφορά την αντικειμενική και όχι την εμπορική, αφετέρου διότι, ήδη έχει γίνει δεκτό, όπως άλλωστε και ο ίδιος ο εναγόμενος με τις προτάσεις του δηλώνει και οι εξετασθέντες μάρτυρες με τις ένορκες βεβαιώσεις τους κατέθεσαν ότι μόνο οι γονείς του κατέβαλλαν το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ, ενώ ελήφθη και δάνειο για την αποπεράτωση του κτίσματος. Ο εναγόμενος επίσης απέκτησε το έτος 2018 ένα μεταχειρισμένο αυτοκίνητο εργοστασίου κατασκευής [REDACTED] με αριθμό κυκλοφορίας [REDACTED] έναντι τιμήματος οκτώ χιλιάδων πεντακοσίων δέκα (8.510) ευρώ, το οποίο κατά την αμετάκλητη λύση του γάμου είχε εμπορική αξία τεσσάρων χιλιάδων (4.000) ευρώ. Από το δε το πιστοποιητικό ΕΝΦΙΑ που προσκόμισε ο εναγόμενος προκύπτει ότι καθ' όλη τη διάρκεια του γάμου και κατά την αμετάκλητη λύση του παρέμεινε κύριος του 60% εξ αδιαιρέτου ενός οικοπέδου 430,02 τετραγωνικών μέτρων στην [REDACTED]. Από όλα τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο εναγόμενος εμφάνισε επαύξηση της περιουσίας του κατά τη διάρκεια του γάμου του ποσού εκατόν τεσσάρων χιλιάδων (104.000) ευρώ (100.000 από την ανέγερση της οικοδομής και 4.000 ευρώ από την αξία του αυτοκινήτου, με την μνεία ότι οι



υπόλοιπες 100.000 που απαιτήθηκαν δεν προσμετρώνται σ' αυτή, καθώς πρόκειται για άτυπη δωρεά χρημάτων του γονέων του προς αυτόν, από την οποία πρέπει να αφαιρεθεί το ποσό των έντεκα χιλιάδων πεντακοσίων (11.500) ευρώ της αρχικής περιουσίας του, ήτοι η επαύξηση της περιουσίας του εναγόμενου ανέρχεται στο ποσό των ενενήντα δύο χιλιάδων πεντακοσίων (92.500) ευρώ. Η δε υπόλοιπη αρχική περιουσία αποτελούμενη από το 50% εξ αδιαιρέτου ενός οικοπέδου 644,20 τ.μ. [redacted] εκτιμώμενης αξίας 39.645,88 ευρώ και του δικού του μεριδίου 19.822,94 ευρώ, επί της οποίας κτίστηκε το ανωτέρω αναφερόμενο διαμέρισμα και η αποθήκη, και το 60% εξ αδιαιρέτου οικοπέδου 430,02 τετραγωνικών μέτρων, [redacted] δεν θα αφαιρεθεί καθώς πρόκειται για περιουσία του προ της τελέσεως του γάμου που σώζεται κατά την αμετάκλητη λύση του. Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθεί ότι οι τιμές των ακινήτων και το ποσό που δόθηκε για την ανέγερση της οικίας, τόσο κατά την έναρξη του γάμου, το χρόνο που καταναλώθηκε το σχετικό ποσό για την ανοικοδόμηση, την αμετάκλητη λύση του γάμου αλλά και το χρόνο έναρξης της αγωγής, έχουν την ίδια αξία, χωρίς διαφοροποίηση της μεταξύ των τεσσάρων αυτών χρονικών σημείων αξίας των ανωτέρω περιουσιακών στοιχείων. Το γεγονός δε ότι το μέτρο (η έκταση) της αξίωσης συμμετοχής στο απόκτημα υπολογίζεται (λαμβάνεται) μόνο από τη δαπάνη ανοικοδομήσεως και όχι από το οικοδομημένο ακίνητο, ως σύνολο, δεν δημιουργεί κάποιο θέμα, καθώς ο η ενάγουσα περιορίζει το αίτημα της στο μόνο στο μέτρο (ύψος) της συμβολής της για τη δαπάνη ανοικοδομήσεως, όπως έχει δικαίωμα διότι πρόκειται περί απαλλοτριωτού δικαιώματος (ΑΠ 1650/2001 Ελλδνη 2002. 714, ΕφΛαρ 107/2016 Δικογραφία 2017. 500). Ο εναγόμενος κατά τη διάρκεια του έγγαμου βίου εργάζονταν ως αξιωματικός του εμπορικού ναυτικού, με αποτέλεσμα να μπαρκάρει για μεγάλο χρονικά διαστήματα κάθε έτους, τα δε εισοδήματά του, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα εικαθηριστικά φορολογικών δηλώσεων ανέρχονταν στα ακόλουθα ποσά κατ' έτος: το έτος 2008 στο ποσό

[redacted] το έτος 2009 στο ποσό [redacted] το έτος 2010 στο ποσό [redacted]  
[redacted] το έτος 2011 στο ποσό των [redacted] το έτος 2012 στο ποσό [redacted]  
[redacted] το έτος 2013 στο ποσό [redacted] το έτος 2014 στο ποσό [redacted]  
[redacted] το έτος 2015 στο ποσό [redacted] το έτος 2016 στο ποσό [redacted]  
[redacted], το έτος 2017 στο ποσό [redacted], το έτος 2018 στο ποσό [redacted]

... ευρώ, το έτος 2019 στο π... το έτος 2020 στο ποσό ...  
... . Περαιτέρω, αποδείχτηκε ότι η ενάγουσα κατά το χρονικό διάστημα του έγγαμου βίου της με τον εναγόμενο δεν εργάστηκε. Είχε κάνει τα χαρτιά της και προσελήφθη ως ωρομισθια καθηγήτρια μουσικής αποφοίτων ωδείων τον Ιούνιο του έτους 2008, ήτοι ένα μήνα μετά την τέλεση του γάμου. Ο εναγόμενος την απέτρεψε από το να αποδεχτεί το διορισμό της, καθώς ήταν ήδη έγκυος στο πρώτο τέκνο τους, εκφράζοντας την επιθυμία του να αφοσιωθεί στην ανατροφή των τέκνων τους και την επιμέλεια της οικογενειακής στέγης, κάτι το οποίο αποδέχτηκε η ενάγουσα. Περαιτέρω, αποδεικνύεται ότι η ενάγουσα στα πλαίσια των, κατά τις διατάξεις των άρθρων 1389 και 1390 ΑΚ, υποχρεώσεών της, όντως συνεισέφερε στη λειτουργία του κοινού οίκου των διαδίκων, με την παροχή προσωπικών υπηρεσιών. Ειδικότερα, οι παρεχόμενες από αυτήν υπηρεσίες συνίσταντο στην καθημερινή φροντίδα της οικίας των διαδίκων, με όλες τις συνακόλουθες οικιακές εργασίες (καθαριότητα, πλύσιμο, σιδέρωμα, παρασκευή φαγητού, εφοδιασμός της οικίας με τα αναγκαία καθημερινά είδη διατροφής) και στη φροντίδα των τέκνων τους, φροντίδα μάλιστα που είχε αναλάβει σχεδόν αποκλειστικά, καθώς ο εναγόμενος πρώην σύζυγος της απουσίαζε για μεγάλα χρονικά διαστήματα κάθε έτους, ανερχόμενα έως και εννέα (9) ανά έτος. Από την αρχή του γάμου τους συμφωνήθηκε λοιπόν ότι ο εναγόμενος θα εργάζεται απερίσπαστος ως αξιωματικός του εμπορικού ναυτικού, απουσιάζοντας από την οικία για το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου προκειμένου να αποκομίσει τα απαραίτητα εισοδήματα προς το ζην της οικογενείας, και η ενάγουσα θα απασχολούνταν αποκλειστικά με την ανατροφή των τέκνων και τη φροντίδα της συζυγικής οικίας. Αναμφισβήτητα λάμβανε βοήθεια και από τους γονείς του εναγόμενου, οι οποίοι έμεναν σε οικία δίπλα στην οικογενειακή εστία των διαδίκων, η οποία όμως ήταν μόνο επιβοηθητική του ρόλου της. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω αναφερθέντων, συνάγεται ότι στην παραπάνω αναφερόμενη αύξηση της περιουσίας του εναγόμενου που ανέρχεται στο ποσό των ενενήντα δύο χιλιάδων πεντακοσίων (92.500) ευρώ, συμμετείχε και η ενάγουσα, όχι με εισοδήματά της, αλλά με την παροχή, κατά την διάρκεια του γάμου, των αποτιμητών σε χρήμα υπηρεσιών της στην οικογενειακή οικία, ήτοι για την επιμέλεια και ανατροφή των τέκνων και την φροντίδα της οικίας και του εναγόμενου, υπηρεσίες που υπερέβαιναν την υποχρέωση συνεισφοράς της ενάγουσας στην αντιμετώπιση των οικογενειακών αναγκών



κατ' άρθρα 1389 και 1390 Α.Κ., είχαν δε ως αποτέλεσμα ο εναγόμενος, μένοντας απερίσπαστος από την εκπλήρωση της δικής του υποχρέωσης συνεισφοράς στις οικογενειακές ανάγκες (με προσωπικές υπηρεσίες του, καθώς συνεισέφερε οικονομικά με τα εισοδήματά της εργασίας του), αλλά και μη καταβάλλοντας αμοιβή οικιακής βοήθου, να εξοικονομήσει δαπάνες και δυνάμεις που συνέβαλαν στην προαναφερόμενη αύξηση της περιουσίας του, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στη μείζονα πρόταση του δικανικού συλλογισμού. Η παραπάνω συμβολή της ενάγουσας στην αύξηση περιουσίας του εναγόμενου αποτιμάται σε ποσοστό 1/3 αυτής, σύμφωνα με το μαχητό τεκμήριο του άρθρου 1400 παρ. 1 εδ. β' Α.Κ., χωρίς να ανταποδείξει ο εναγόμενος μικρότερη ή μηδενική συμβολή της ενάγουσας, ήτοι ότι εκείνη, είτε δεν μπορούσε εκ των πραγμάτων, είτε δεν ήθελε να συμβάλει στην αύξηση της περιουσίας αλλά η τελευταία οφείλεται μόνο στον ίδιο (ΑΠ 3/2016, ΑΠ 633/2015, ΑΠ 43/2015, ΑΠ 625/2011, ΑΠ 287/2011, ΑΠ 536/2009 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «Νόμος»). Για την πληρότητα της απόφασης, πρέπει στο σημείο αυτό να αναφερθεί ότι παρέλκει η εξέταση του αιτήματος επίδειξης εγγράφων που υπέβαλε η ενάγουσα, καθώς αυτό συνδέεται με το μέρος της αγωγής που κρίθηκε ως αόριστο. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, απορριπτομένης ως ουσία αβάσιμης της ένστασης του εναγόμενου περί μηδενικής συμβολής της ενάγουσας στην επαύξηση της περιουσίας του ή και μικρότερης συμβολής της, η οποία συμπεριλαμβάνεται στην ένσταση μηδενικής συμβολής, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αγωγή και να αναγνωρισθεί ότι ο εναγόμενος υποχρεούται να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των τριάντα χιλιάδων οκτακοσίων τριάντα τριών ευρώ και τριάντα τριών λεπτών (30.833,33), που αντιστοιχεί στη συμβολή της σε ποσοστό 1/3 επί της επαύξησης της περιουσίας κατά τα άνω αναφερθέντα, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως Τέλος, πρέπει να καταδικασθεί ο εναγόμενος σε μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, ένεκα της εν μέρει ήττας του (άρθρο 176 παρ. 1 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ).

#### ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

**ΔΙΚΑΖΕΙ** αντιμωλία των διαδίκων

**ΔΕΧΕΤΑΙ** εν μέρει την αγωγή.

**ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ** ότι ο εναγόμενος υπέχει υποχρέωση να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των τριάντα χιλιάδων οκτακοσίων τριάντα τριών ευρώ και τριάντα τριών λεπτών (30.833,33), που αντιστοιχεί στη συμβολή της σε ποσοστό 1/3 επί της επαύξησης της περιουσίας του, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της υπό κρίση αγωγής και μέχρι ολοσχερούς εξόφλησης.

**ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ** τον εναγόμενο στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των χιλίων (1.000) ευρώ.

**ΚΡΙΘΗΚΕ**, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, την 8... Μαΐου 2024 σε δημόσια στο ακροατήριο συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ



Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

